

Богомолова Т. Д., студентка II курсу спеціальності «Ветеринарна медицина»

Наукові керівники – Федянович А. М., Приходько О. Г., викладачі ветеринарних

дисциплін

Новомосковський коледж ДДАЕУ, Дніпропетровська обл., Україна

АНАЛІЗ ХВОРОБ КІНЦІВОК КОНЕЙ НА ОРЛІВЦІНСЬКОМУ ІПОДРОМІ ДНІПРОПЕТРОВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Коні занадто часто отримують різноманітні травми.

Нами було проведено дослідження по виявленню хвороб кінцівок у коней на Орлівщинському іподромі Дніпропетровської області протягом 2019-2020 років. Хвороби кінцівок у коней, що найбільш часто зустрічалися там, то були: різноманітні артрози (в т. ч. «жабки», «шпати»), брукдауни, наливи, мокреці, наминки, козинець, ревматичне запалення копит,

Артрози – форма дегенерації суглоба з руйнуванням хрящової тканини. Організм коней, хворий артрозом, починає формувати нову кісткову тканину по краю суглоба, де є травма, там, де є ерозія суглобового хряща або за місцем зчленування кісток. Захворювання може бути спадково передано або розвинутися ще в ранньому віці через неправильне годування або перенапруги в роботі. Артрози зазвичай починалися з легкої і непостійною аритмії в рухах, яка згодом переростає в постійну кульгавість. Процес цей зазвичай розвивається повільно. Для коней, які страждають артрозом були характерні укорочені (скуті) рухи. Характерний приклад артроза – «жабка». Це ураження зачіпає грудні або тазові кінцівки в ділянці вінцевого і копита суглобів. Іншою формою артрозу є «кістковий шпат», який вражає тазові кінцівки, розвиваючись на передньовнутрішній частині скакальних суглобів. Жабка, або кісткове розрощення путового або вінцевого суглоба, яке є результатом неправильної постановки кінцівок коня (торцевих бабок, клишоногість, недорозвиненість тварини, рахіт). Шпат, або остеоартроз скакального суглоба, найчастіше спостерігався у коней з неправильною постановкою задніх кінцівок і частіше у старих коней, і супроводжувався малобольовою набряклістю скакального суглоба з внутрішньої сторони. Захворювання на артроз легко визначали за допомогою рентгена, при цьому можна отримати уявлення про ступінь тяжкості і площі ураженої поверхні. Іноді артрози діагностували при звичайному ветеринарному огляді, наприклад, за допомогою тестів на згинання, і навіть в тому випадку, якщо кінь ніколи до цього не кульгав. Важливо враховувати, що стан артрозу і площа ураженої поверхні може не співпадати зі ступенем кульгавості. Артроз неможливо вилікувати. Однак є багато способів, щоб підтримувати коня з артрозом в робочому стані і велику роль відіграє відповідне підковування.

Брукдаун – це вкорочення і потовщення сухожилля згиначів в ділянці нижньої третини п'ястка. Наливи – це синовіти або тендовагініти в ділянці путових суглобів, які зустрічалися частіше у молодих коней після ударів, важкої роботи або після накладення пут. Правильне використання коня під час роботи і заборона плутати коней є кращою профілактикою цих захворювань. Піпгак – збірна назва, яким визначають хронічне запалення шкіри, підшкірної клітковини, слизової сумки в периоста в ділянці п'яткової кістки. Виявлялися в

результаті ударів або лежання тварини на твердій підлозі без підстилки. Козинець – напівзгнугий стан передньої кінцівки в ділянці зап'ястного суглоба, викликане укороченням (контрактурою) сухожиль згиначів. Наминки – запалення основи шкіри підшви копита у коня, тобто пошкодження м'яких частин копита з боку підшви. Наминки виникали в результаті неправильного кування, при надмірному зрізанні копитного рогу в ділянці підшви, при ударах, при стисненні підшви випадково застрягим камінцем тощо. Наминки найчастіше розвиваються на передніх кінцівках і часто супроводжується пошкодженням судин, крововиливом і просочуванням кров'ю товщі роги підшви. Іноді розвивалося гнійне запалення основи шкіри копита.

Ревматичне запалення копит (ревматичний пододедерматит) зустрічається тільки у коней у вигляді ураження двох передніх кінцівок. Це дифузне асептичне запалення основи шкіри копит, викликане дією холоду на спітніле, розпалене тварина. Причинами захворювання було напування розігрітого після роботи коня холодною водою, перебування зернового фуражу відразу ж після напруженої роботи. Захворювання розвивалося дуже швидко, тварина починає виставляти вперед передні кінцівки, спираючись на шпорні частини копит. Задні кінцівки в цей час кінч зазвичай підставляв під себе. Голова, як правило, опущена. Іноді відбувається відшарування рогової стінки від основи шкіри копита. Надалі це відшарування посилювалося, відбувалося порушення вінчика, який нерівномірно виробляє рогову стінку, в результаті в подальшому з'являвся кільцеподібний ріг, а копито перетворювалося в «їжакове», схоже на пральну дошку.

Проаналізувавши ураження кінцівок у коней на Орлівщинському іподромі Дніпропетровської області, було зроблено висновок, що коні достатньо часто травмуються, хоча й зустрічаються у них хвороби більш специфічні для конярства.

УДК: 619:618.:636.2

Бодай М.В., магістр II року навчання спеціальності 211 «Ветеринарна медицина»

Науковий керівник – Мізик В.П., асистент кафедри ветакушерства, внутрішньої патології та хірургії,

Подільський ДАТУ, м. Кам'янець-Подільський, Україна

ПРОФІЛАКТИКА ЗАТРИМАННЯ ПОСЛІДУ У КОРІВ

На відміну від всіх інших сільськогосподарських тварин затримання посліду у корів спостерігається найчастіше. Згідно літературних даних пато-логія третьої стадії родів реєструється у 10-30% отелених тварин [1, 2].

Відомо, що затримання посліду погано впливає на послідуочу від-творну функцію корів, часто стає підґрунтям для ендометритів, кістозних перероджень та гіпофункції яєчників [3, 4].

Саме тому, питання пошуку нових ефективних способів профілактики затримання посліду у корів є особливо актуальним і відповідає сучасним проблемам тваринництва.